

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šrédlové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a JUDr. Ivy Suneghové ve věci

žalobkyně: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681
sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4 – Chodov
zastoupená advokátem JUDr. Filipem Seifertem
sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o.**, IČO 61063029
sídlem Hvězdova 1734/2c, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Smejkaem
sídlem V Celnici 1034/6, 110 00 Praha 1

o zaplacení 363 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 27. února 2025,
č. j. 16 C 105/2024-127,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku I **mění** tak, že se žaloba na zaplacení částky 363 000 Kč s úrokem z prodlení 15 % ročně z této částky od 24. 12. 2023 po zaplacení **zamítá**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady řízení před soudem I. stupně 73 544 Kč k rukám JUDr. Ladislava Smejka, advokáta, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady odvolacího řízení 92 420 Kč k rukám JUDr. Ladislava Smejkal, advokáta, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 363 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 24. 12. 2023 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku [výrok I] a dále uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení 115 905,90 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Filipa Seiferta, MBA, advokáta [výrok II].
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 363 000 Kč s příslušenstvím coby nároku na slevu z ceny zaplacené za vadně provedené dílo. Žalobkyně tvrdila, že bylo stranami dne 31. 10. 2022 dohodnuto, že žalovaná posoudí pro žalobkyni kreditní riziko společnosti MXXXH s. r. o., IČO xxx [dále také jen „MXXXH“], a to kontrolou vzorku vybraného z kompletního souboru smluv MXXXH s jeho koncovými zákazníky a ověřením kreditního rizika všech jeho koncových zákazníků v systému SOLUS. Žalobkyně chtěla prověřit kreditní riziko koncových zákazníků MXXXH, aby předešla druhotné platební neschopnosti MXXXH. Použitá metoda „black box“ nebyla pro žalobkyni až tak zásadní. Postup k ověření kreditního rizika MXXXH navrhla sama žalovaná. Dle písemného reportu žalované ze dne 19. 1. 2023 bylo kreditní riziko MXXXH marginální. Report však odpovídá pouze „ujištění firmy MXXXH“. Již dne 18. 4. 2023 byl prohlášen úpadek MXXXH a dle zprávy insolvenčního správce z července 2023 tato společnost nedisponuje hardware v řádu několika miliard korun, poskytnutým žalobkyní, ani jiným významným majetkem či finančními prostředky. Dle žalobkyně totiž neměla žalovaná k dispozici kompletní soubor smluv MXXXH s koncovými zákazníky, jak bylo ujednáno, ale spokojila se pouze s nabídnutým vzorkem několika desítek smluv, a prověření klientů v databázi SOLUS ponechala na společnosti MXXXH. Služba tak byla poskytnuta vadně, nadto s prodlením. Žalobkyně vady reportu vytkla již 7. 8. 2023 a následně dne 12. 12. 2023 uplatnila slevu ve výši 100 % ze sjednané ceny služeb. Žalovaná však žalobkyni ani k předžalobní výzvě ničeho neuhradila.
3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Předmětem díla bylo provedení dvou konkrétních předem žalobkyní definovaných testů, a to jednak ověření smluvního vztahu mezi MXXXH a jeho zákazníky na náhodném vzorku 50-100 smluv (zejm. zda obsahují ujednání usnadňující vymáhání pohledávek MXXXH, tzv. mitigation clause), a dále ověření výsledku skóringu předaného žalované MXXXH v databázi SOLUS. Prioritně se jednalo o využití služby „black box“, neměla být ověřována bonita, kreditní riziko, prováděn audit, prověrka smluvní dokumentace, ani pravdivost a úplnost předaných informací a dokumentů, ani vyšetřována jakákoli podezření, přičemž vstupní informace zajišťovala žalobkyně. Žalovaná během předmluvních jednání navrhovala rozšíření předmětu smlouvy, což žalobkyně kvůli ceně odmítla. Žalovaná dílo realizovala dle smluvních ujednání. Žalobkyně zajistila od MXXXH seznam smluv s koncovými uživateli podle sériových čísel IMEI, žalovaná vybrala vzorek smluv, které jí MXXXH zpřístupnil ke kontrole; obdobně bylo postupováno u databáze SOLUS. V závěrečné zprávě je uvedeno, že předané informace nebyly dále ověřovány, že závěry jsou založené jen na poskytnutých informacích, že provedené testy neověřují riziko úplným způsobem. Žalobkyně v průběhu realizace díla postup pravidelně odsouhlasovala a neměla žádných výhrad. Zpráva byla žalobkyni předána k připomínkám 5. 12. 2022, žalobkyně žádné připomínky neuplatnila, požádala o finální verzi. Finální verze jí byla (znovu) poskytnuta v lednu 2023. Nadto žalobkyně oznámila údajné vady opožděně, tj. nikoliv bez zbytečného odkladu. Tvrzené vady jí musely být známy nejpozději 18. 4. 2023 (úpadek MXXXH). Žalobkyně se na žalovanou obrátila až 7. 8. 2023 se seznamem otázek k diskusi, vady podané zprávy vytkla až předžalobní výzvou z 12. 12. 2023.

4. **Soud I. stupně** na základě shodných skutkových tvrzení stran a na základě provedeného dokazování **učinil tato skutková zjištění**:
5. Žalobkyně spolupracovala se společností MXXXXH s. r. o. ze skupiny Unicorn. Dodávala MXXXXH hardware, který následně MXXXXH poskytoval svým zaměstnancům a zákazníkům na splátky. Objem obchodní spolupráce výrazně narůstal a žalobkyně se chtěla ujistit, že MXXXXH je dostatečně bonitní. Žalobkyně, konkrétně P. V. proto po předchozí telefonické konverzaci dne 4. 8. 2022 oslovil žalovanou, konkrétně O. H., poptával služby, předběžnou cenu a volné kapacity na srpen, září 2022, a to za účelem ověření bonity MXXXXH. Žalobkyně konkrétně chtěla prověřit kreditní riziko u koncových zákazníků MXXXXH, a to prostřednictvím databáze SOLUS (s požadavkem, aby negativní záznam mělo maximálně 1 % klientů) a prostřednictvím prověření smluvního vztahu mezi MXXXXH a jeho zákazníky analýzou reprezentativního vzorku smluv (zda smluvní vztah v podobě pronájmu zařízení existuje a je právně vymahatelný). Žalovaná dne 17. srpna 2022 zaslala nabídku dle zadání s přílohou Vyhodnocení bonity metodou „black box“. Žalobkyně odmítla, aby součástí dodávky byla rovněž revize smlouvy mezi žalobkyní a MXXXXH, stanovila maximální cenu 300 000 Kč, navrhla uzavřít smlouvu v podobě objednávky (s odkazem na všeobecné nákupní podmínky žalobkyně) a nabídky. Dne 5. 9. 2022 proběhlo mezi stranami jednání, z něhož žalovaná pořídila a 12. 9. 2022 rozeslala zápis s předmětem „black box“, popsala dohodnutý postup, kdy žalovaná měla vytvořit otázky pro stanovení reprezentativního vzorku smluv, dále vytvořit na SharePointu folder MFT2GO, do kterého měl MXXXXH nahrávat soubor s IMEI/sériovými čísly spárovanými s rodnými čísly koncových zákazníků. Na základě zodpovězených otázek měla žalovaná připravit žádost o poskytnutí vzorku smluv určených k analýze a MXXXXH měl tento seznam nahrát na SharePoint. Další 2 týdny měla žalovaná analyzovat vzorky smluv. Poté měla žalovaná provést kvantitativní analýzu dat z rejstříku SOLUS. B. J. za MXXXXH dne 17. 9. 2022 poskytl odpovědi potřebné pro určení velikosti vzorku a P. V. upřesnil, že seznam smluv bude řazen chronologicky podle data vzniku smlouvy.
6. Nabídka žalované ze dne 18. 10. 2022, tzv. Engagement letter, nadepsaná „Hodnocení solventnosti metodou black box“ obsahovala tři přílohy, a to 1) hodnocení solventnosti, komunikační pravidla a postupy (pravidla black box), 2) návrh, přezkoumání solventnosti pomocí black box a 3) obchodní podmínky žalované. Žalobkyně 31. 10. 2022 tuto nabídku podepsala a žalované vrátila. Dle této smlouvy žalobkyně žádala o posouzení bonity MXXXXH v režimu black box s předpokládanou dobou trvání 1 měsíc. Odměna byla sjednána ve výši 300 000 Kč. Služby žalované nepředstavují právní poradenství, audit, oceňování ani due dilligence. Příloha 1) zahrnovala podrobnější fungování black box s tím, že citlivé informace budou nahrány pouze do zabezpečených složek MFT2GO, přičemž osobou oprávněnou k nahrávání, stahování nebo změnám ve složce měl být za MXXXXH B. J.. Příloha 2) obsahovala samotný návrh/nabídku služeb – poradenské služby v souvislosti s prověrkou kreditního rizika MXXXXH, kdy žalobkyně žádá o provedení dvou testů: I) prověření klientů MXXXXH v databázi SOLUS a II) prověření náhodného statisticky významného vzorku smluv MXXXXH s jeho klienty a nástrojů ke snižování rizika. K tomu bylo stanoveno 5 klíčových milníků projektu: pravidla black box, přístupová práva ke sdílenému místu, přezkum výsledků v SOLUS, přezkum smluv a ověření reportu. Žalovaná měla obdržet relevantní data o klientech MXXXXH z databáze SOLUS a prostřednictvím sdíleného místa provést kontrolu konzistentnosti a validity dat a výpočet výskytu specifických negativních znaků. Žalovaná měla dále požádat MXXXXH o nahrání všech smluv na sdílené místo a provést přezkum množství smluv vybraného na základě předchozí definice velikosti vzorku.
7. Dne 3. 11. 2022 proběhlo jednání žalované, žalobkyně a zástupce MXXXXH, bylo dohodnuto, že MXXXXH poskytne longlist IMEI/sériových čísel (seznam smluv) navázaných na IČO a žalovaná z něho vybere reprezentativní vzorek a MXXXXH do tří dnů připraví vybrané smlouvy k přezkumu.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

8. Dne 5. 12. 2022 předložila žalovaná první Draft reportu (návrh zprávy) a požádala žalobkyni o komentáře. 5. 1. 2023 žalobkyně žádá finální verzi, žádné další komentáře nemá. Finální Draft report Credit worthiness review by „black box“ byl žalobkyni předán 19. 1. 2023. Dle Draft reportu bylo kreditní riziko přezkoumáno 2 testy – jednak kvantitativním přezkumem smluv MXXXH, kdy ze všech předložených smluv bylo k přezkumu náhodně vybráno 60 smluv, a to se závěrem, že smluvní chyba větší než 5 % z celého souboru neexistuje, a dále kvantitativním přezkumem smluv MXXXH na základě databáze SOLUS, kdy vzorek kontroly shody s databází SOLUS tvoří celá populace smluv poskytnutá MXXXH, přičemž MXXXH zaslal žádost do SOLUS a zaslal i výsledné informace o shodě, a to se závěrem, že neexistuje žádná expozice sekundárnímu kreditnímu riziku, vyplývající z párování záznamů v databázi SOLUS. Ve finální zprávě bylo rovněž uvedeno, že kreditní riziko vzniká tím, že MXXXH přeprodává svým zaměstnancům zařízení dodané mu žalobkyní, přičemž MXXXH poskytuje za jejich platby ručení, které není předmětem přezkumu. Závěry provedených 2 testů nepokrývají celý rozsah kreditního rizika MXXXH, za zhodnocení rizika jako celku odpovídá žalobkyně. Analyzovaný soubor tvořilo 270 984 IMEI, údaje o počtu smluv nebyly poskytnuty. Žalovaná vyúčtovala cenu díla včetně DPH (částka 363 000 Kč) fakturou ze dne 23. 3. 2023, žalobkyně cenu díla dne 23. 5. 2023 zaplatila.
9. Městský soud v Praze dne 18. 4. 2023 rozhodl o úpadku MXXXH. Dle zprávy insolvenčního správce a soupisu majetku ze dne 4. 7. 2023 nedisponuje MXXXH uzavřenými smlouvami ani přístupem k systému jejich evidence, protože správce Plus4U Net pro neplacení závazků ukončil 3. 4. 2023 s MXXXH spolupráci. Z celkového majetku 2,137 miliardy Kč představovaly 2,094 miliardy Kč pouze pohledávky.
10. Soud I. stupně pro nadbytečnost a irelevanci nevyslechl svědka B. J. a neprovedl ani důkaz popěrným úkonem insolvenčního správce k pohledávkám žalobkyně a shrnutím výsledků forenzního šetření MXXXH pro účely insolvenčního řízení, neboť posuzoval splnění smlouvy uzavřené účastníky řízení.
11. Jde-li o právní stránku věci, soud I. stupně uzavřel, že mezi stranami byla uzavřena smlouva o dílo dle § 2587 o. z., a to dne 31. 10. 2022, kdy žalobkyně přijala nabídku žalované ze dne 18. 10. 2022. Smlouva byla sjednána jako soubor dokumentů (objednávka, nabídka a přílohy) s tím, že se jedná o úplnou dohodu, která nahrazuje dřívější dohody, a že strany nenesou odpovědnost za prohlášení, které není ve smlouvě. Předmět plnění byl zachycen písemně ve smlouvě. I následné jednání stran (schůzka 3. 11. 2022) odpovídá smluvním ujednáním. Dle soudu I. stupně žalovaná nepostupovala v souladu se smlouvou, neboť nevyžádala od MXXXH nahrání všech jeho smluv s koncovými klienty, jak bylo ujednáno v Příloze 2) smlouvy. Jednalo se přitom o zásadní požadavek, který byl uveden i na jiných místech smluvní dokumentace. Toto zásadní ujednání žalovaná přes průtahy nesplnila, neobstarala tak vše, co bylo předpokladem splnění díla. Žalovaná analyzovala pouze vzorek smluv (v případě revize smluv dokonce jen 60 smluv), které po předchozích obtížích vybral a předložil samotný MXXXH. Takové dílo pak nemohlo představovat prověrku kreditního rizika MXXXH. I z finální zprávy je dle názoru soudu I. stupně zřejmé, že si žalovaná vady byla vědoma. Ve finální zprávě totiž uvedla, že údaje o počtu smluv nebyly poskytnuty. Finální zpráva je dle soudu I. stupně nepřehledná, neboť obsahuje formulace svědčící o tom, že byly u MXXXH vyžádány všechny smlouvy, z nichž byl snad vybrán analyzovaný soubor IMEI. Žalovaná neupozornila žalobkyni, že absentují podmínky pro splnění díla a ani jí nepředložila v tomto smyslu jiné návrhy. Následně pak bylo zjištěno, že MAMOTH databází smluv ani nedisponuje. Žalobkyně přitom vzhledem k nárůstu obchodní spolupráce s MXXXH chtěla vcelku pochopitelně prověřit rizika další spolupráce. Jednání se od počátku účastnil za MAMOTH či jeho společníka Plus4U B. J.. Revize smlouvy mezi žalobkyní a MXXXH zahrnovala jen počáteční nastavení spolupráce, které bylo od počátku známo, na výsledek by neměla vliv. Soud I. stupně tudíž neshledal na jednání žalobkyně nic nepoctivého.
12. Soud I. stupně proto uzavřel, že žalovaná neobstarala vše, co bylo k realizaci díla potřeba (§ 2590

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

odst. 1 o. z.), nepostupovala s potřebnou odbornou péčí, znalostí a pečlivostí za účelem dosažení výsledku činnosti určeného ve smlouvě (§ 5 odst. 1 o. z.) a nesplnila tak sjednaný předmět plnění, pročez je dílo ve smyslu § 2615 odst. 1 o. z. vadné. Dle soudu I. stupně žalobkyně oznámila 7. 8. 2023 vady díla včas ve smyslu § 2618 o. z., neboť rozhodné skutečnosti zjistila až prostudováním soupisu majetku MXXXH a zprávy insolvenčního správce z července 2023. Nad rámec toho poukázal soud I. stupně na závěry vyslovené Nejvyšším soudem v rozsudku sp. zn. 32 Odo 1604/06. Následně výzvou z 5. 12. 2023, doručenou žalované dne 12. 12. 2023, žalobkyně ve smyslu § 1923 o. z. uplatnila slevu z ceny díla ve výši 100 %, neboť dílo byla zcela nepoužitelné a nesplnilo zadaný účel.

13. Soud I. stupně proto žalobě jako důvodné vyhověl. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení zcela úspěšně žalobkyni přiznal jejich náhradu ve výši 115 905,19 Kč.
14. Proti rozsudku soudu I. stupně podala **žalovaná včasné a přípustné odvolání**, které podáním ze dne 5. 6. 2025 doplnila; podáním ze dne 17. 9. 2025 podala repliku k vyjádření žalobkyně.
15. Žalovaná shledávala rozsudek soudu I. stupně **nepřezkoumatelným**, při odůvodnění odvolacích námitek musela žalovaná domýšlet, co a z jakých důkazů soud I. stupně zjistil a jak zjištění právně posoudil. V odůvodnění jsou směřována skutková zjištění s hodnocením důkazů a právním hodnocením, absentuje závěr o skutkovém stavu věci, zejména, co bylo předmětem díla, zda se soud I. stupně zabýval předmluvní komunikací, z jakých důkazů zjišťoval průběh a výsledek provedení díla a podle jakých kritérií posuzoval míru vadnosti díla.
16. Soud I. stupně nesprávně uzavřel, že článkem 13.2 VOP smlouvy o dílo byla vyloučena zákonná pravidla výkladu právního jednání, dále že byl předmět plnění od počátku jednoznačný a že jím bylo kompletní posouzení kreditního rizika či spolupráce s MXXXH. **Skutková zjištění učinil z neověřeného překladu smlouvy o dílo** uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou **a zprávy žalované**, s jejichž provedením k důkazu žalovaná nesouhlasila, a obstarala proto ověřený překlad obou listin do českého jazyka. Skutková zjištění soudu I. stupně jsou **tímto postupem deformována**. Žalovaná dokládala srovnání verzí strojového a úředního překladu, včetně citací soudu I. stupně. Ujednání článku 13.2 VOP představuje prostou doložku úplnosti, dle které jsou vzájemná práva a povinnosti založena jen smlouvou o dílo a mezi stranami neexistuje jiné právní jednání zakládající další práva a povinnosti. To neznamená, že prohlášení stran v průběhu kontraktačního procesu nemohou být použita při interpretaci ujednání ve smlouvě. **Zákonná pravidla výkladu právního jednání vyloučena nebyla. Soud I. stupně měl zjišťovat společný úmysl smluvních stran a smlouvu podle něj vyložit.**
17. Podle článku 3.1 VOP smlouvy o dílo **za včasnost, správnost, pravdivost a úplnost informací poskytnutých žalované odpovídala žalobkyně**, přičemž informace od MXXXH byly pro plnění díla zásadní, protože předmětem díla bylo zpracování a vyhodnocení právě těchto informací. Smluvní strany vyloučily zákonnou úpravu § 2590 o. z. Podklady předané B. J., resp. MXXXH, je třeba považovat za věci k provedení díla předané žalobkyní.
18. Soud I. stupně **nesprávně uzavřel, že účelem zadání díla, tedy patrně i předmětem díla bylo prověření (kompletního) kreditního rizika MXXXH či rizika spolupráce s touto společností**. Žalobkyně MXXXH prezentovala jako dlouhodobého obchodního partnera, B. J. jako důvěryhodného člověka. Smlouvu o dílo uzavřela tak, že právě B. J. byl kontaktní osobou za MXXXH a žalovaná neměla informace od něj ověřovat. Žalovaná předpokládala, že se jedná o standardního obchodního partnera, jehož podnikání spočívá v pronajímání mobilních zařízení fyzickým osobám, a že poskytne potřebné informace o svých zákaznících, které žalovaná v black boxu vyhodnotí. Z evidence dlužníků SOLUS byla žalovaná schopna poznat a vyhodnotit, kolik zákazníků MXXXH se v minulosti opožďovalo s platbami a dluhů a zda není neplatičů tolik, aby to MXXXH ohrožovalo. Na vzorku smluv byla žalovaná schopna poznat, jak velké množství smluv z celku tvoří ty nesprávné (chybějící dohoda o srážkách ze mzdy či chybějící podpis), na základě čehož lze vyhodnotit, do jaké míry taková chybovost ohrožuje MXXXH. Soud I. stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

ostatně zjistit, že předmětem díla nebyly auditní služby, právní služby, zajišťovací služby a ani služba due dilligence. Žalovaná neměla odhalovat podvody ani ověřovat informace od MXXXH. Účelem díla a sjednaným **úkolem žalované bylo pomocí 2 testů vyhodnotit informace poskytnuté MXXXH**. Žalobkyně nepoptávala prověření MXXXH, ale **vyhodnocení informací od MXXXH v režimu black box**. Strany řešily, že vzorek smluv bude vybrán ze seznamu smluv připraveného MXXXH, jak vyplývá z předmluvní komunikace. V závěrečné zprávě je výslovně uvedeno, že provedené 2 testy nepokrývají celý rozsah kreditního rizika MXXXH. Úmyslem stran nebylo ověření existence všech smluv MXXXH s koncovými zákazníky, požadavek na nahrání všech smluv samy strany chápaly tak, že žalovaná od MXXXH obdrží seznam všech smluv, ze kterého vybere vzorek smluv, které prověří z požadovaného hlediska. V rámci druhého testu měla žalovaná ověřit výsledky zákaznické základny MXXXH v registru SOLUS. Žalovaná přístup do tohoto registru nemá, žalobkyně sama s MXXXH dohodla, že členem sdružení se stane MXXXH a od SOLUS si vyžádá údaje o svých zákaznících, které předá žalované za účelem jejich vyhodnocení. Sjednáno bylo provedení těchto 2 testů v režimu black box. Při jednání stran bylo dohodnuto, že MXXXH pošle žalované longlist, tedy seznam smluv, ze kterého žalovaná vybere vzorek, který poté MXXXH připraví ke kontrole.

19. Soud I. stupně **žalobě vyhověl, aniž by předtím poučil žalovanou, že neunáší břemeno důkazní** stran její skutkové verze. Žalovaná navrhovala, aby odvolací soud vyslechl svědka O. H., který za žalovanou jednání se žalobkyní vedl a na realizaci díla se podílel. Navrhovala dále k důkazu (další) e-mailovou komunikaci stran z října 2022 a (další) zápisy z pravidelných schůzek z října a listopadu 2022.
20. Soud I. stupně **nesprávně zjistil, že vzorek smluv vybral samotný MXXXH**, přitom k výběru vzorku nevedl žádné dokazování. Vzorek vybrala žalovaná ze seznamu všech smluv předloženého MXXXH, jak vyplývá ze zápisu z 3. listopadu 2022. Nadto dle obsahu závěrečné zprávy **žalovaná testovala 120 smluv, nikoliv pouze 60**, jak nesprávně uvedl soud I. stupně. Nesrovnalosti, které žalovaná ve smlouvách zjistila, jsou uvedeny a hodnoceny v závěrečné zprávě. Žalovaná rovněž ověřila, že soubor od sdružení SOLUS vygenerovala zaměstnankyně SOLUS.
21. Soud I. stupně nesprávně posuzoval dílo žalované dle § 2587 o. z. i dle § 2631 o. z. Soud I. stupně nesprávně uzavřel, že žalobkyně vady vytkla včas, přičemž o nevyžádání všech smluv od MXXXH žalobkyně věděla nejenom v okamžiku předání závěrečné zprávy, ale už v průběhu realizace díla. Soud I. stupně přiznal žalobkyni slevu z cena díla ve výši 100 %; dílo ale sestávalo ze 2 testů, přičemž u revizi výsledků SOLUS soud I. stupně žádnou vadu neshledal.
22. Soud I. stupně neprovedl důkaz popěrným úkonem insolvenčního správce a shrnutím zjištění z forenzního šetření MXXXH, ač jimi žalovaná chtěla prokázat, že žalobkyně před zadáním díla nepopsala žalované správně způsob jejího obchodování s MXXXH a, pokud odmítla revizi rámcové smlouvy s MXXXH, sama tvrzené vady díla způsobila. Zákazníky MXXXH nebyli zaměstnanci MXXXH, skupiny Unicorn a jejich rodinní příslušníci, ale dle forenzního šetření dvě právnické osoby (SBJ TRADE, s. r. o. a A. E. s. r. o.), kterým žalobkyně mobilní zařízení již přímo dodávala.
23. Žalovaná navrhovala, aby odvolací soud zopakoval a doplnil dokazování a na základě správně zjištěného skutkového stavu rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že se žaloba zamítá, a žalované přiznal náhradu nákladů řízení, nebo aby popř. rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
24. **Žalobkyně ve vyjádření k odvolání**, jakož i v reakci na repliku žalované, datované k 26. 9. 2025, shledala napadený rozsudek soudu I. stupně věcně správným, dle žalobkyně soud I. stupně v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav věci a věc rovněž správně právně posoudil. Žalobkyně popsala svou skutkovou verzi, předestřenou již před soudem I. stupně, dle které byla žalovaná v srpnu 2022 oslovena coby renomovaný odborník na posuzování kreditního rizika, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

pro žalobkyni posoudila kreditní riziko MXXXH. Mezi ujednané kroky patřilo převzetí kompletního souboru smluv MXXXH s retailovými zákazníky a následně obsahová kontrola vybraného vzorku smluv a ověření kreditního rizika všech zákazníků MXXXH v systému SOLUS. Již 3 měsíce po předání finální zprávy, dle jejíchž závěrů bylo kreditní riziko MXXXH zcela marginální, byl prohlášen úpadek MXXXH a v insolvenčním řízení vyšlo následně najevo, že MXXXH smluvní vztahy s retailovými klienty nemá a ani neměl. Proto žalobkyně dopisem ze dne 7. 8. 2023 vytkla u žalované vady díla a následně uplatnila slevu z ceny díla ve výši 100 % a rovněž nárok na náhradu škody.

25. Odvolací námitky žalované nejsou důvodné, soud I. stupně si byl vědom obou překladů založených do spisu, k podstatným otázkám neshledal zásadní rozdíly. Soud I. stupně neuzavřel, že strany chtěly vyloučit zákonná pravidla výkladu právních jednání, naopak ustanovení § 556 o. z. aplikoval. S tím, že již před uzavřením smlouvy bylo konzistentně opakováno, že žalobkyně dodává MXXXH hardware, který tato společnost poskytuje svým zaměstnancům a partnerům na splátky, a proto žalobkyně požaduje ověření bonity MXXXH právě prověřením kreditního rizika jejích koncových zákazníků. Soud I. stupně tedy smluvní ujednání vykládal dle zákonných pravidel s přihlédnutím k tomu, co uzavření smlouvy předcházelo. Správně uzavřel, že projev vůle stran ve vztahu k předmětu plnění byl od počátku jednoznačný a určitý, a takto byl i písemně zachycen ve smlouvě.
26. Žalovaná nepostupovala v souladu se smluvními ujednáními a s řádnou péčí odborníka, neboť zejména nepožadovala po MXXXH nahrání všech smluv s koncovými zákazníky a spokojila se pouze s předložením vzorku 60 smluv. Nadto bylo ve smlouvě sjednáno, že budou-li ustanovení jiných dokumentů než smlouvy nebo jejích příloh v rozporu se smlouvou, má přednost smlouva a že ujednání příloh mají přednost podle čísla přílohy. V Příloze 1) byl stanoven proces poskytování informací MXXXH žalované v režimu black box, jehož smyslem bylo vyloučit riziko výměny citlivých informací mezi žalobkyní a MXXXH. K podkladům poskytnutým MXXXH tak žalobkyně neměla přístup. A žalovaná byla povinna informovat žalobkyni, zda MXXXH poskytuje informace řádně. Žalobkyně tedy nemohla za podklady odpovídat, jak namítá v odvolání žalovaná. Za zajištění podkladů od MXXXH naopak odpovídala žalovaná, jak správně uzavřel soud I. stupně. Tvrdí-li žalovaná, že požadavek na nahrání všech smluv byl komunikací stran změněn, pak měla žalovaná jako zhotovitel a odborník žalobkyni na nevhodnost takového postupu dle § 2954 o. z. upozornit. Za vadnost závěrečné zprávy proto odpovídá žalovaná.
27. Soud I. stupně nevytýká žalované neodhalení podvodu, ale že nepostupovala s odbornou znalostí a pečlivostí při provádění díla a že postupovala v rozporu s postupem, který sama navrhla. Závazkem žalované bylo prověřit solventnost MXXXH, resp. prověřit a zhodnotit rizika spolupráce s MXXXH a zejména kreditního rizika jejích klientů. Ověření retailových zákazníků MXXXH a existence smluvních vztahů mezi nimi a MXXXH včetně vymahatelnosti pohledávek byly zásadní pro posouzení kreditního rizika samotné společnosti MXXXH. Žalobkyně neměla povědomí, že poskytovaná hardware kapacita měla být odcizena a že žádní koncoví zákazníci MXXXH v podstatě neexistují. Pokud by žalovaná postupovala dle smluvních ujednání, musela by zjistit, že smlouvy s koncovými zákazníky v řádu desítek tisíc neexistují a že tak neexistují ani takoví zákazníci. Podstatou služeb žalované nebylo pouhé zřízení datového úložiště a shrnutí informací od MXXXH, ale analytická odborná prověřovací činnost, jejímž výsledkem mělo být zhodnocení kreditního rizika MXXXH. Není tedy pravdou, že úkolem žalované bylo toliko provést ony 2 testy, nikoliv ověřovat celkové kreditní riziko MXXXH. Již při poptávání služeb žalobkyně uvedla, že chce prověřit kreditní riziko koncových zákazníků MXXXH, aby ověřila bonitu MXXXH a předešla její druhotné platební neschopnosti. Totéž je uvedeno v Příloze 1) i 2) smlouvy. Dle Přílohy 2) smlouvy měla žalovaná povinnost vyžádat od MXXXH všechny uzavřené smlouvy s koncovými zákazníky a teprve poté vybrat náhodný vzorek smluv. Žalovaná od počátku věděla o účelu, za jakým žalobkyně zhotovení díla poptávala. Není pravdou, že celý postup vymyslela žalobkyně, navrhovaný postup připravila žalovaná. Nadto bylo dohodnuto, že

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

práva a povinnosti stran mohou být měněna pouze písemně. Tedy i změna požadavku „nahrát všechny smlouvy“ na „nahrát seznam všech smluv“ by mohla být učiněna toliko písemně.

28. Soud I. stupně správně uzavřenou smlouvu posoudil ve smyslu § 2587 o. z. jako smlouvu o dílo na provedení jiné činnosti s hmotně zachyceným výsledkem. Správně dopěl k závěru, že žalovaná neobstarala vše, co bylo k provedení díla třeba, jak ukládá § 2590 o. z., a zároveň nepostupovala s potřebnou odbornou péčí, znalostí a pečlivostí tak, aby dosáhla výsledku činnosti určeného ve smlouvě ve smyslu § 2631 o. z. Aplikace § 2587 o. z. současně s aplikací § 2631 o. z. se vzájemně nevylučuje. Finální zpráva představovala toliko hmotné zachycení zhodnocení kreditního rizika MAMOTH, které má nepochybně podstatu nehmotnou. Otázka, zda má být aplikován toliko § 2590 o. z. nebo i § 2631 o. z. je čistě teoretickou záležitostí, žalovaná nepostupovala ani s potřebnou péčí (§ 2590 o. z.), ani s péčí odbornou (§ 2631 o. z.). Žalovaná nadto měla s odbornou péčí postupovat i dle § 5 odst. 1 o. z.
29. Soud I. stupně správně uzavřel, že žalobkyně vytkla vady díla včas. Žalovaná ve finální zprávě existenci vytýkaných vad vyloučila, použité formulace evokují, že si žalovaná všechny smlouvy od MXXXU vyžádala. Žalobkyně se o vadnosti finální zprávy dozvěděla v okamžiku, kdy se seznámila se soupisem majetkové podstaty MXXXH. Oproti tomu žalovaná o vadě v době předání díla věděla, resp. musela vědět.
30. Žalovaná byla srozuměna s účelem zadání žalobkyně, tj. posouzení kreditního rizika MXXXH. Žalovaná ve finální zprávě ujistila žalobkyni, že u MXXXH není kreditní riziko dáno. Výsledek, který byl žalobkyni sdělen, byl nezpůsobilý k plnění ve smyslu a účelu zadání. Sleva z ceny díla ve výši 100 % je proto přiměřená.
31. Řízení před soudem I. stupně nebylo zatíženo vytýkanými vadami. Soud I. stupně správně neprovedl nadbytečné důkazy, které se netýkají ujednaného postupu prověření kreditního rizika MXXXH. Poučení žalované dle § 118a odst. 3 o. s. ř. nebylo na místě, neboť soud I. stupně žalobě nevyhověl pro neunesení důkazního břemene žalovanou, ale rozhodl na základě objasněného skutkového stavu. Zjištění skutkového stavu a jeho právní hodnocení nebylo ani nijak překvapivé, předmět sporu a dokazování byl jasný (obsah smlouvy o dílo, plnění díla a vady díla). Důkazy, které žalovaná nově navrhuje až v odvolání, představují dle žalobkyně nepřipustné novoty, ke kterým by odvolací soud neměl přihlížet (§ 205a o. s. ř.).
32. Žalobkyně navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil a aby přiznal žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení.
33. Odvolací soud předně **neshledal důvodnou** odvolací **námítku** žalované, že je **rozsudek soudu I. stupně nepřezkoumatelný**. Měřítkem toho, zda napadené rozhodnutí soudu I. stupně je či není přezkoumatelné, je především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. Jednotlivé - byť i ne zcela přiléhavé - věty uvedené v odůvodnění nemohou způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí jako celku. Rozhodnutí není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly na újmu uplatnění práv odvolatele [vizte např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněný pod č. 100/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek].
34. V odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně popsal učiněná skutková zjištění, dále vyjádřil, o jaké důkazy je opřel, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil a jak věc posoudil po právní stránce. Tedy postupoval způsobem předpokládaným § 132 a § 157 odst. 2 o. s. ř. Nelze ostatně přehlédnout, že žalovaná na základě jí tvrzeného nepřezkoumatelného rozsudku zformulovala velmi obsáhlé odvolání, ve kterém soudu I. stupně vytýká zcela konkrétní nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní hodnocení.
35. **Odvolací soud** podle § 212 a § 212a o. s. ř. **přezkoumal rozsudek soudu I. stupně i řízení**, které jeho vydání předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

36. Podle § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval odvolací soud dokazování e-mailem P. V. z 4. 8. 2022, e-mailem O. H. z 17. 8. 2022, e-mailem P. V. z 19. 8. 2022, e-mailem P. Č. z 19. 8. 2022, e-mailem O. H. z 12. 9. 2022, e-mailem B. J. z 17. 9. 2022, e-mailem P. V. z 17. 9. 2022, e-mailem O. H. z 3. 11. 2022, včetně přílohy, e-mailem O. H. z 5. 12. 2022, e-mailem P. V. z 5. 1. 2023 a dále smlouvou o dílo ze dne 31. 10. 2022 včetně Příloh 1), 2) a 3), opatřenou ověřeným překladem do českého jazyka, finální zprávou z 19. 1. 2023, opatřenou ověřeným překladem do českého jazyka.
37. Podle § 213 odst. 4 o. s. ř. odvolací soud doplnil dokazování přílohou k e-mailu O. H. ze 17. 8. 2022, opatřenou ověřeným překladem do českého jazyka, a výsledky svědků P. V. a O. H., neboť jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají již z obsahu spisu soudu I. stupně do poučení dle § 119a odst. 1 o. s. ř., daného účastníkům při jednání dne 27. 2. 2025. Jde-li o návrhy žalované na provedení důkazů dalšími e-maily a zprávami, uplatněné až v rámci odvolání, k těmto důkazním návrhům odvolací soud nepřihlédl, neboť se jedná o nepřipustné novoty ve smyslu § 205a o. s. ř.
38. Z e-mailu P. V., manažera zákaznických financí žalobkyně, ze dne 4. 8. 2022 adresovaného P. H., xxx žalované, odvolací soud zjistil, že tímto e-mailem navázal na předchozí telefonickou konverzaci, že žalobkyně dodává MXXXH ze skupiny Unicorn hardware, který MXXXH poskytuje dále svým zaměstnancům a partnerům na splátky. **Aby žalobkyně ověřila bonitu MAMMMOTH a předešla její druhotné platební neschopnosti, chce prověřit kreditní riziko u jejích koncových zákazníků. Za tímto účelem vstoupí MXXXH do SOLUS, provede dotaz na své portfolio do jejich negativní databáze klientských informací a předmětem dodávky žalované pak bude ověření, že: 1. ne více než 1 % procento zákazníků v odpovědi z registru SOLUS má negativní příznak v registru fyzických osob; 2. mezi MXXXM a jeho zákazníky existuje smluvní vztah v podobě pronájmu zařízení a tento smluvní vztah je právně vymahatelný, což žalobkyně navrhuje ověřit na vzorku náhodně vybraných smluv z databáze, kterou MXXXH žalované zpřístupní, je předpoklad, že 50 - 100 smluv by měl být dostatečný vzorek. Toto prověřování by žalobkyně chtěla opakovat i do budoucna.**
39. Z e-mailu O. H. ze dne 17. 8. 2022, adresovaného P. V., odvolací soud zjistil, že v příloze **zasílá nabídku podle zadání, které od P. V. dostal.** Z přílohy tohoto e-mailu „Posouzení úvěrového rizika v režimu „black box“, opatřené ověřeným překladem do českého jazyka, odvolací soud zjistil, že je předkládán **návrh žalované v souvislosti s posouzením úvěrového rizika klientů MXXXH.** Žalovaná je připravena poskytnout analýzu v režimu „black box“. Žalovaná situaci chápe tak, že žalobkyně má v úmyslu spolupracovat s MXXXH, proto by ráda získala informace o možné expozici vůči úvěrovému riziku. **Hlavním předmětem podnikání MXXXH je správa portfolia retailových klientů, většina expozice vůči riziku tak bude vznikat s největší pravděpodobností v případě, kdy retailový klient nebude plnit své platební povinnosti vůči MXXXH. Žalobkyně proto požádala o: - ověření klientů MXXXH prostřednictvím databáze SOLUS, - o ověření náhodného statisticky významného vzorku smluv klientů MXXXH a využití nástrojů ke snižování úvěrového rizika a – o ověření smlouvy mezi MXXXH a žalobkyní.** Ověření musí být provedeno v režimu black box, kdy žalobkyně nebude mít přístup k důvěrným informacím MXXXH. Klíčové milníky projektu jsou: - pravidla režimu black box, - přístupová práva ke sdílenému úložišti, - posouzení výsledků z databáze SOLUS, - revize smluv, - závěrečná zpráva. Navrhováno bylo učinit **požadovaný rozsah prací v 5 krocích: - uzavření smlouvy, pravidla režimu black box; přístupová práva ke sdílenému úložišti, - posouzení výsledků z databáze SOLUS, - revize smluv (nadefinování velikosti vzorku, dohoda o smluvních ujednáních snižujících úvěrové riziko, žádost o nahrání všech smluv do sdíleného úložiště, revize vybraného počtu smluv, revize rámcové smlouvy mezi žalobkyní a MXXXH), - závěrečná zpráva.** Uveden byl časový harmonogram projektu, navrhnutá cena 430 000 Kč bez DPH. Výslovně bylo uvedeno, že **služby žalované neshrnují právní služby, auditorské služby, služby oceňování ani služby due dilligence.**

Představen byl tým žalované, mimo jiné i O. H. - xxx Business Transformation.

40. Z e – mailu P. V. ze dne 19. 8. 2022, adresovaného O. H. a P. Č., odvolací soud zjistil, že děkuje za nabídku, ale že **cena překročila očekávání žalobkyně**. Prošel navržený scope, **je možné vypustit revizi smlouvy mezi MXXXH a žalobkyní**. Kolega Č. z nákupního útvaru se pokusí nabídku společně zrevidovat.
41. Z e-mailu P. Č. ze dne 19. 8. 2022, adresovaného O. H. a P. V., odvolací soud zjistil, že neví, jaký dopad na cenu bude mít vypuštění revize smlouvy mezi žalobkyní a MXXXM, ale **žalobkyně je v celkových nákladech limitována částkou 300k CZK**. Diskutovaná aktivita může být první částí vzájemné spolupráce v této oblasti s potencionálním dalším pokračováním. Z pohledu právního zastřešení dodávky by **navrhovali dodávku řešit pouze formou objednávky s odkazem na VOP žalobkyně a s odkazem na nabídku žalované**, která by byla nedílnou součástí objednávky. **Projednání a uzavření samostatné smlouvy by nebylo z časového hlediska efektivní**. Nabídka by musela obsahovat všechny potřebné detaily a parametry.
42. Z e-mailu O. H. z 12. 9. 2022, adresovaného P. V. a B. J., odvolací soud zjistil, že došlo ke zpoždění kvůli schvalovacímu procesu u žalované. Bylo shrnuto, že na schůzce 5. 9. 2022 se dohodli na těchto krocích: 1) žalovaná vytvoří otázky určené k vytvoření reprezentativního vzorku smluv; 2) žalovaná vytvoří folder na sharepointu (MFT2GO), 3) **MXXXH nahraje soubor, ve kterém budou spárované IMEI/sériová čísla s příslušnými rodnými čísly** na sharepoint folder, 4) každé zařízení bude mít právě jedno IMEI nebo sériové číslo, 5) jméno uživatele, podepsaného na smlouvě, může mít přiřazeno jakékoliv množství zařízení, 6) na základě zodpovězených otázek žalovaná připraví žádost o reprezentativní vzorek smluv určených k analýze, 7) **MXXXH může nahrát seznam IMEI/sériových čísel na sharepoint, jakmile obdrží přístup**. Mezi otázkami pro určení velikosti reprezentativního vzorku smluv byla i **otázka, zda je možné seřadit seznam smluv chronologicky podle data podpisu smlouvy**.
43. Z e-mailu B. J. ze dne 17. 9. 2022, adresovaného O. H. a P. V., odvolací soud zjistil, že doplnil odpovědi do textu, mimo jiné uvedl, že **smlouvy lze seřadit chronologicky podle jejich podpisu**.
44. Z e-mailu P. V. ze dne 17. 9. 2022, adresovaného B. J. a O. H., odvolací soud zjistil, že **P. V. po telefonické diskusi s B. J. doplnil, že seznam smluv, který žalovaná obdrží, je již chronologicky seřazen podle data vzniku smlouvy**.
45. Ze smlouvy o dílo ze dne 31. 10. 2022, včetně přílohy, opatřené ověřeným překladem do českého jazyka, odvolací soud zjistil, že smlouva sestává z dopisu žalované ze dne 18. 10. 2022, podepsaného P. S., adresovaného P. V.. Dle úvodní informace a účelu **žalobkyně oslovila žalovanou za účelem posouzení bonity MXXXH v režimu „black box“ a pověřila žalovanou poskytováním služeb, jak jsou popsány v návrhu, který tvoří přílohu 1) smlouvy**. Předpokládaná doba trvání projektu činí 1 měsíc. Předpokládá se, že **žalovaná bude mít přístup k žalobkyni za účelem získání potřebných vysvětlení a poskytnutí plné součinnosti žalobkyně a MXXXH**. Cena za poskytované služby činí 300 000 Kč. **Doporučení, které žalovaná připravila, není jediným faktorem, který by žalobkyně měla vzít v úvahu při rozhodování o tom, zda učiní další kroky, je pouze na jejím rozhodnutí, zda tak učiní**. Jako nezávislý poskytovatel služeb žalovaná neodpovídá za obchodní vedení či provozní záležitosti žalobkyně ani za realizaci jejích doporučení a žalobkyně a její zaměstnanci musí v souvislosti s projektem učinit profesionální podnikatelský úsudek. Služby poskytované žalovanou nepředstavují právní služby ani auditorské služby ani služby due dilligence. Budou-li ustanovení jiných dokumentů, než je tato smlouva a její přílohy, v rozporu se smlouvou, má přednost smlouva. Ujednání jednotlivých příloh smlouvy mají přednost podle čísla přílohy, již jsou součástí, tj. ustanovení Přílohy 1) mají přednost před ustanoveními Přílohy 2). Listina byla dne 31. 10. 2022 podepsána P. Č. a K. B. za žalobkyni.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

Příloha 1) „posouzení bonity, pravidla a postupy komunikace, pravidla režimu „black box“ ze srpna 2022 sestávala z dílčích částí, dle úvodu jmenovaly žalobkyně a MXXXH žalovanou poradcem v souvislosti s projektem posouzení bonity provedeným v souvislosti se spoluprací mezi žalobkyní a MXXXH. **Pravidla režimu „black box“ úzce souvisejí s rozsahem a vymezením projektu, který je podrobněji popsán v Příloze 2) smlouvy.** Následuje klasifikace informací, kdy smyslem je vyloučit riziko výměny citlivých informací mezi žalobkyní a MXXXM v rámci projektu, neboť takovou výměnu zakazují pravidla hospodářské soutěže a jejich porušení může vést k nemalým sankcím. Nadefinovány jsou citlivé informace a informace, které se za citlivé nepovažují. Popsáno je fungování režimu black box, kdy citlivé informace bude žalobkyně a MXXXH zasílat pouze do black boxu. Byly stanoveny kontaktní osoby za žalobkyni P. V. a za MXXXH B. J.. Za žalovanou byl kontaktní osobou O. H..

Příloha 2) obsahuje návrh ze srpna 2022, jedná se de facto o nabídku, která byla přílohou mailu O. H. z 17. 8. 2022. Vypuštěno je ověření smlouvy mezi MXXXH a žalobkyní a cena je uvedena ve výši 300 000 Kč bez DPH.

Příloha 3) obsahuje Obchodní podmínky žalované. Dle článku 2.5 **nebude žalovaná provádět audit ani jiné ověřování v souladu s platnými profesními standardy a nebude se zaměřovat na odhalování podvodů a jiných provinění.** Dle článku 3. 1 **nebude žalovaná ověřovat žádné informace, které jí budou v souvislosti s poskytováním služeb poskytnuty.** Dle článku 13.2 dohoda představuje úplnou dohodu mezi stranami v souvislosti s poskytnutím služeb. Nahrazuje všechny předchozí dohody, prohlášení nebo debaty. Žádná ze stran nenese odpovědnost vůči druhé straně za jednání, které není obsaženo v dohodě.

46. Z e-mailu O. H. ze dne 3. 11. 2022, adresovaného P. V. a B. J., odvolací soud zjistil, že byl poslán meeting z callu z 3. 11. 2022, dle kterého **MXXXH pošle longlist IMEI/SN, navázaných na IČO a žalovaná si z něj vybere reprezentativní vzorek a zašle výběr MXXXH. MXXXH smlouvy do 3 dnů připraví ke kontrole.** Callu se účastnil P. V. za žalobkyni, B. J. za MXXXH, O. H. a A. L. za žalovanou.
47. Z e-mailu O. H. z 5. 12. 2022, adresovaného P. V., odvolací soud zjistil, že byl tímto mailem zasílán draft reportu a že žalovaná žádala o komentáře k němu.
48. Z e-mailu P. V. ze dne 5. 1. 2023, adresovaného O. H., odvolací soud zjistil, že se ptal, zda je již k dispozici finální verze reportu, že žádné další komentáře k reportu žalobkyně neměla, takže by ráda assessment uzavřela.
49. Z draft reportu (návrhu zprávy) Posouzení bonity v režimu black box ze dne 19. 1. 2023, opatřeného ověřeným překladem do českého jazyka, odvolací soud zjistil, že **zpráva je výstupem projektu a vychází z konkrétně poptávaných služeb: 1) kvalitativní ověření smluv MXXXH a 2) kvantitativní ověření smluv MXXXH na základě údajů z databáze SOLUS.** Žalovaná neprověřovala zdroje informací, které v průběhu projektu obdržela, zejména od MXXXH. Analýza vychází ze zdrojů a informací, které byly žalované poskytnuty. Kvalitativní testování vedlo k přiměřené jistotě, že smlouvy neobsahují nesprávnosti (chybějící ustanovení snižující úvěrové riziko nebo podpis), které by byly větší než 5 % z celého souboru. Testování na základě údajů z databáze SOLUS vedlo k přiměřené jistotě, že neexistuje žádná expozice sekundárnímu úvěrovému riziku vyplývající z párování záznamů v SLOLUS, které byly k dispozici pro testování.

Úvodem bylo shrnuto, že žalobkyně provádí interní posouzení úvěrového rizika MXXXH a nese odpovědnost za posouzení úvěrového rizika jako celku. Existují 2 konkrétní testy, které chtěla žalobkyně po žalované provést. Závěry těchto testů nepokrývají celý rozsah úvěrového rizika MXXXH. Testy provádí žalovaná, aby nedošlo ke zpřístupnění citlivých informací mezi žalobkyní a MXXXH. Ostatní relevantní testy úvěrového rizika provádí žalobkyně interně. Úvěrové riziko vzniká tím, že MXXXH přeprodává svým zaměstnancům a

obchodním partnerům zařízení, která využívají mobilní konektivitu poskytovanou žalobkyní. MXXXH poskytuje žalobkyni záruku za platby. Finanční výše záruky není předmětem posouzení. Cílem zprávy je shrnout výsledky 2 konkrétních testů (kvalitativního a kvantitativního), které provedla žalovaná v režimu black box.

Z popisu souboru smluv se podává, že ho tvoří 270 984 IMEI. V metodice kvalitativní revize smluv se uvádí, že ze všech předložených smluv bylo náhodně vybráno 60 smluv, vybraný vzorek smluv žalovaná prověřila a zhodnotila (kontrolovala zejména, zda smlouva existuje, zda je podepsaná a zda obsahuje ustanovení pro případ neplacení, tj. ustanovení snižující úvěrové riziko). V metodice kvantitativní revize se uvádí, že žádost o informace zaslal do databáze SOLUS MXXXH a že databáze žádost vrátila včetně výsledků porovnání s databází SOLUS, MXXXH poté nahrál seznam IMEI/SN a údaje o pozitivní shodě na server sdílený s žalovanou. Žalovaná ověřila výsledky porovnání celého souboru zaměstnanců a dodavatelů uvedených v SOLUS, cílem bylo spočítat počet pozitivních shod v souboru, který MXXXH nahrál na sdílený server.

Jde-li o kvalitativní revizi smluv, byla provedena 25. 10. 2022 revize 60 smluv z celkového souboru smluv a dne 21. 11. 2022 výhradně smluv soukromých dodavatelů a společností. Smlouvy měly v případě 1. kontroly 2 části – pracovní a dodatek o srážkách ze mzdy, všechny IMEI/SN ze vzorku měly podepsány odpovídající pracovní smlouvy včetně dodatků o srážkách ze mzdy. Zjištěné nesprávnosti byly administrativní povahy (záměna číslic dne a měsíce, chybně uvedený rok). Smlouvy měly v případě druhé kontroly 2 části – dohodu o spolupráci a dohodu o srážkách z fakturace, všechny IMEI/SN ze vzorku měly podepsány odpovídající dohody o spolupráci včetně dodatků o srážkách z fakturace. 57 bylo uzavřeno se soukromými smluvními partnery a 3 se společnostmi. Zjištěné nesprávnosti byly administrativní povahy (chybně uvedený rok, den podpisu se neshodoval s dnem zahájení fakturace). V případě obou revizí žalovaná hypotézu o chybovosti souboru větší než 5 %, tedy na hladině významnosti na 95 % zamítla.

V případě revize v databázi SOLUS bylo zjištěno, že 2,8 % testovaných jednotek spojených se zaměstnanci bylo spárováno s databází SOLUS a 0 testovaných jednotek spojených se soukromými dodavateli a společnostmi.

Dle závěrečného výroku provedené kvalitativní testování vedlo k přiměřené jistotě, že smlouvy neobsahují nesprávnosti (absence ustanovení snižujících úvěrové riziko nebo absence podpisu), které by byly větší než 5 % z celkového souboru. Testování na základě údajů z databáze SOLUS vedlo k přiměřené jistotě, že neexistuje žádná expozice sekundárnímu úvěrovému riziku vyplývající z párování záznamů v databázi SOLUS, které byly k dispozici pro testování.

50. Svědek P. V. uvedl, že byl zaměstnancem žalobkyně, vzhledem k nárůstu objemu obchodů s MXXXH a obav z druhotného platebního rizika se ve společnosti dohodli, že nechají posoudit bonitu MXXXH a riziko druhotné platební neschopnosti. Požádal účtárnu a obchodního ředitele o doporučení člověka, který by takovou prověrku provedl. Byla doporučena právě žalovaná jako renomovaný subjekt z velké čtyřky. Dostal kontakt na O. H., tak se sešli a vysvětlili si situaci, svědek popsal důvody a že chtějí prověřit bonitu a riziko druhotné platební neschopnosti MXXXH. Tender vypisován nebyl. Na základě té schůzky pak formuloval předběžnou poptávku, dohodli se, že žalovaná prověří existenci smluv mezi MXXXM a jeho odběrateli a na vzorku ověří vymahatelnost a že prověří bonitu odběratelů prostřednictvím databáze SOLUS. Tyto 2 testy předběžně dohodli na první schůzce s H.. Asi po měsíci žalovaná poslala přesný návrh, jak by prověrka mohla probíhat, to už byl ten návrh smlouvy o dílo. Prověření smluvního vztahu mezi žalobkyní a MXXXM nepožadovali, chtěli prověřit bonitu MXXXH, tj. jestli se nedostane do druhotné platební neschopnosti a jestli bude sto splácet budoucí závazky vůči žalobkyni. MXXXH v tu dobu žalobkyni nedlužil, ale do budoucna měl být fakturován velký objem peněz. Žalobkyně si ty dva testy nemohla udělat sama, kvůli GDPR nemohla mít přístup ke smlouvám

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

mezi MXXXXM a 3. subjekty. Žalovaná nabídla režim black box, už měli se žalovanou a tímto režimem nějaké zkušenosti. Chtěli „profíka“, který jim dá jasné stanovisko. Skutečně chtěli prověřit existenci smluv, že MXXXXH nahraje všechny ty smlouvy na nějaké úložiště, kam žalobkyně neměla přístup, a žalovaná prověří na vybraném vzorku smluv, zda jsou smlouvy podepsané a zda jsou platby vymahatelné. Existenci smluv měli prověřit na celkovém vzorku, jejich obsah a podpis pak na vzorku cca 50 až 100 smluv. Jde-li o SOLUS, dával žalované kontakt na SOLUS, aby to zadministrovali napřímo. Společných třístranných schůzek se účastnil za MXXXXH i pan J., konaly se 1x za měsíc. Pobíhali asi i bilaterální schůzky, těch se neúčastnil. Pan J. otálel s dodáním materiálů, více si nevybavuje. Žalobkyně chtěla opakovaně prověřovat bonitu MXXXXU i do budoucna. K e-mailu O. H. z 12. 9. 2022 o schůzce z 5. 9. 2022 si svědek schůzku už nevybavil. Pro křížovou kontrolu dodávala žalobkyně seznam IMEI (zařízení, které poskytovali MXXXXU), bylo jich cca 300 000 Kč. Co nahrával MXXXXH, svědek neví, předpokládal, že všechny smlouvy MXXXXH s klienty, jejichž předmětem byl pronájem zařízení označených IMEI. Seznam IMEI šel seřadit chronologicky. K připomenutí e-mailu O. H. z 3. 11. 2022 si svědek na call z téhož dne nevzpomněl. Dle obsahu žalovaný vybíral vzorek ze seznamu IMEI. Ve smlouvě o dílo „žádost o nahrání všech smluv“, měly být k IMEI nahrány všechny smlouvy MXXXXH. Ke zprávě v prosinci 2022 si svědek nevybavil, zda měli připomínky, pak v lednu 2023 přišla finální zpráva. Zásadní rozdíl mezi nimi určitě nebyl, zásadní připomínky žalobkyně neměla. Svědek nepředpokládal, že by odborník jako právě žalovaná něco zanedbal. Zajímalo se spíše o přístup. Žalobkyně si sama kontrolovala účetní závěrky MXXXXU, ty byly v pořádku. Kontrolovali, že patří do holdingu. MXXXXH byl dceřiná společnost Unicorn. S koncovými klienty MXXXXU nepřicházeli do kontaktu. Ale chtěli, aby celkově posoudila bonitu MXXXXU žalovaná, měli za to, že takto to zadali. Kvůli velikosti objemu obchodu si zkontrolovali sami účetní závěrky. Pokud je ve finální zprávě žalované, že neposoudila bonitu vcelku, k tomu nemá komentář. Chtěli ověřit bonitu, zda bude schopen platit, ale i riziko druhotné platební neschopnosti. Účelem ověření mělo být potvrzení, že nejsou v riziku, to žalované sdělili. Žalovaná nesdělila, že by metody nebyly vhodné. Smlouva vznikla na základě nabídky od žalované. Žalobkyně jen vyškrtla prověření smlouvy mezi žalobkyní a MXXXXM. Žalovaná žalobkyni neupozornila, že by podklady neměla kompletní. Třístranné schůzky byly statusové, ke změně smlouvy na nich nedošlo, upřesňovaly se technické detaily provedení, přesně svědek neví. Nevybavuje si, že by souhlasil se změnou rozsahu díla. Se SOLUSEM byl technický problém, MXXXXH neměl na smlouvách rodná čísla, tak byl dotaz pouze s uvedením jmen, příjmení bydliště, ale to nemělo způsobit velkou statistickou chybu. Žalobkyně neměla důvod zprávu zpochybňovat. Svědek má na starosti fakturaci a platby, u žalobkyně pracuje 25 let, je manažerem oddělení, má cca 50 lidí. Řešení kreditních rizik do jeho oddělení spadá, dohlíží na obrát cca 50 miliard Kč, ale odpovědnost je sdílená. Ve vztahu k MXXXXH se staral, aby chodily platby. K jednáním s žalovanou ohledně MXXXXU ho pověřil finanční ředitel žalobkyně. MXXXXH byl v roce 2022 velmi významný klient, obrát od MXXXXU tvořil asi 3 % obrátu žalobkyně. Dne 3. 3. 2023 přestal MXXXXH zcela platit, i před tím byly faktury po splatnosti, někdy kolem října 2022, ale bylo to v mezích normy a vždy zaplatil. S O. H. v minulosti nespolupracoval. K zajišťování podkladů do black boxu předpokládal, že se žalovaná s MXXXXM domluví, předali podklady. Za žalobkyni se schůzek účastnil jen svědek, dále se účastnil za žalovanou pan H. a pan L. a za MXXXXH pan J.. Zvažovalo se, že by byl i MXXXXH stranou smlouvy, pak z toho sešlo. Byla zodpovědnost žalované si uzavřít smlouvy s MXXXXM. S MXXXXM žalobkyně spolupracovala od roku 2018, objem obchodu průběžně narůstal. Na prověření bonity MXXXXH spěchal, chtěl to mít vyřízené. Jak probíhaly dodávky zařízení MAMOTHU, svědek nevěděl, je z finančního úseku.

51. Z výpovědi svědka O. H. odvolací soud zjistil, že byl zaměstnancem žalované, byl v teamu, který byl žalobkyní „najatý“ na onu zakázku. Před rokem a půl od žalované odešel. Když skončila zakázka, vedení žalobkyně je informovalo, že práci dělali pravděpodobně na vymyšlených datech, že ty smlouvy, které revidovali, pravděpodobně neexistují. První kontakt byl telefonický, svědek již službu black boxu žalobkyni poskytoval. Zavolał mu pan V., že mají spolupracovat

s partnerem, který má stejný zájem na trhu, tedy některé informace nemohli sdílet. Chtěli navýšit objemy spolupráce a chtěli by provést v black boxu 2 konkrétní testy, test na analýzu klientů partnera přes SOLUS a ověření vzorku smluv, jestli tam jsou smluvní zajištění, pomocí kterých se riziko nesplacení zařízení snižuje. K jakému účely testy potřebuje, sděleno nebylo. Pak začala příprava nabídky. První jeho otázky byly, kolik bude smluvních stran a zda budou mít detaily o spolupráci mezi žalobkyní a jejím partnerem, svědek nevěděl, co je to za vztah, za co a jak si platí. Odpověď byla záporná, že testování smlouvy mezi žalobkyní a partnerem není potřeba, cena se snížila i rozsah. Měli zavázané oči a svázané ruce, pracovali pro žalobkyni jako outsourcingová jednotka, dělali, co jim řekli, co chtěli. Dostal kontakt na pana J. z MXXXU, měla to být důvěryhodná osoba. Měli pravidelné statusové schůzky trojstranné, bylo jich asi 7, 8, vždy se účastnil pan V.. Ohledně kvalitativního testu bylo řečeno, že se mají nahrát všechny smlouvy na zajištěný server, informace se potom změnila. Možná po 2 týdnech, po týdnu MXXXH řekl, že smlouvy nelze digitalizovat. U všech schůzek byl zástupce žalobkyně, probíhala i samostatná jednání mezi žalobkyní a MXXXM. E-mail O. H. z 12. 9. 2022 hovoří o zhmotnění kroků, které se měly udát. MXXXH měl nahrát seznam IMEI a seznam čísel smluv, které se spárovaly. Z toho vybrali náhodný vzorek smluv, statisticky významný, bylo to konkrétně 60 smluv, které se fyzicky zkontrolovaly. V té době již bylo zřejmé, že MXXXH nedokáže smlouvy zdigitalizovat, hledala se náhradní metoda, jak smlouvy zkontrolovat. E-mail P. V. ze 17. 9. 2022 reagoval na požadavek žalované mít seznam časově uspořádaný, aby bylo možno vybrat statisticky významný vzorek, tj. z různých časových období. Longlist v e-mailu z 3. 11. 2022 je tím seznamem, ze kterého byl vzorek vybrán. Kolega L. poté vybrané smlouvy v Jankovcově ulici fyzicky kontroloval. Ve finální zprávě v metodice je uvedeno, že ze všech předložených smluv bylo vybráno 60 smluv, správně mělo být ze všech čísel smluv, ze seznamu smluv. Z počtu cca 280 000 smluv bylo fyzicky zkontrolováno 2 x 60 smluv. Vzorek byl homogenní, aby každá smlouva měla stejnou pravděpodobnost, že bude vybrána, statisticky odpovídal. Zkontrolovali, zda je ve smlouvě zajišťovací klauzule, zda je smlouva podepsaná, zda je platná. Ve zprávě je vzorec a vysvětleno, jak funguje, je to standardní postup žalované. Databázi SOLUS chtěla žalobkyně, chtěla zjistit, jestli klienti MXXXU mají záznam v SOLUSU, tj. že poslední 3 měsíce zmeškali platbu nebo něco nezaplatili, ale už se nezohlední, že pak bylo zaplacené. Přístup do databáze SOLUS měl MXXXH, vzali se všichni klienti MXXXU a ten udělal dotaz na databázi SOLUS. SOLUS odpověděl, zda mají záznam. Odpověď od databáze SOLUS MXXXH nahrál na zajištěný server. Záznam v databázi SOLUS je negativní informace. Výstup z databáze SOLUS žalovaná zpracovala a došli k závěru uvedenému ve zprávě. Zkontrolovali, zda výstup skutečně pochází z databáze SOLUS. Testování na základě údajů z databáze SOLUS vedlo k závěru, že neexistuje žádná expozice sekundárnímu úvěrovému riziku vyplývající z párování záznamů v SOLUS, které byly k dispozici pro testování. Tento závěr učinili jen na základě údajů, které dostali. Žalobkyně měla od MXXXU zajistit podklady. Smlouva se podepsala až v říjnu 2022 kvůli vnitřním procesům žalované, zvažoval se konflikt zájmů. Nabídka ze srpna se upravila zejména v ceně.

52. Po provedeném dokazování odvolací soud uzavřel, že je odvolání žalované důvodné.
53. Soud I. stupně na projednávanou věc aplikoval zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník [dále jen „o. z.“] a správně smluvní vztah mezi účastníky posoudil jako smlouvu o dílo ve smyslu § 2586 a násl. o. z.
54. Mezi účastníky byl prioritně sporný sjednaný předmět díla.
55. Podle § 2615 odst. 1 o. z. má dílo vadu, neodpovídá-li smlouvě.
56. Dle komentářové literatury se k vymezení řádného plnění, které odpovídá smlouvě, uplatní § 2095 a 2096 o. z., které lze pokládat za speciální k § 1914 a 1915 o. z. [Vizte Jan Petrov, Michal Výtisk, Vladimír Beran a kol. Občanský zákoník, 2. vydání (3. aktualizace), 2024 C. H. Beck, komentář k § 2615].
57. Podle § 2095 o. z. prodávající odevzdá kupujícímu předmět koupě v ujednaném množství, jakosti

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

a provedení. Nejsou-li jakost a provedení ujednány, plní prodávající v jakosti a provedení vhodných pro účel patrný ze smlouvy; jinak pro účel obvyklý.

58. Prodávající tedy má povinnost odevzdat kupujícímu předmět koupě v ujednaném množství, jakosti a provedení; nejsou-li jakost a provedení ujednány, plní prodávající v jakosti a provedení vhodných pro účel patrný ze smlouvy, jinak pro účel obvyklý. Nemá-li věc stanovené vlastnosti, je vadná (srov. shora citované ustanovení § 2095 ve spojení s § 2099 odst. 1 o. z.). Posouzení, zda předmět koupě je v „ujednaném množství, jakosti a provedení“ nebo zda je v „jakosti a provedení vhodných pro účel patrný ze smlouvy“, nebo „v jakosti pro účel obvyklý“ bude odvislé vždy od konkrétních skutkových okolností dané věci. Vadou se rozumí faktický nebo právní stav, který brání řádnému nebo smluvenému užívání věci [srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2008, sp. zn. 33 Cdo 1300/2006].
59. Nad rámec uvedeného vyplývají pro souzenou věc stejné závěry i z obecného ustanovení § 1914 o. z.
60. Klíčovým tedy prioritně je, zda předmět plnění dle sjednané smlouvy o dílo byl výslovně určen, vymíněn. Vzhledem k tvrzené odlišné vůli smluvních stran ohledně předmětu plnění je nezbytnou součástí takového posouzení rovněž výklad projevu vůle stran smlouvy o dílo podle § 555 a násl. o. z.
61. Podle § 555 odst. 1 o. z. se právní jednání posuzuje podle svého obsahu.
62. Podle § 556 o. z. co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen (odstavec 1). Při výkladu projevu vůle se přihlízí k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo, i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají (odstavec 2).
63. V rozhodovací praxi dovolacího soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 29 Cdo 61/2017) je citované pravidlo vykládáno v tom smyslu, že základní (prvotní) pravidlo výkladu adresovaných právních jednání formuluje ustanovení § 556 odst. 1 věty první o. z. Soud nejprve zkoumá (zjišťuje), jaká byla skutečná vůle (úmysl) jednajícího, a to při zohlednění všech v úvahu přicházejících (zjištěných) okolností. Skutečnou vůli (úmysl) jednajícího je přitom třeba posuzovat k okamžiku, kdy projev vůle učinil (kdy se stal perfektním) [srov. MELZER, F. In: MELZER, F., TÉGL, P. a kol. Občanský zákoník - velký komentář, Svazek III, § 419-654. Praha: Leges, 2014, s. 594 a 595, nebo HANDLAR, J. In: LAVICKÝ, P. a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1989]. Ochrana dobré víry adresáta právního jednání pak vyžaduje (a § 556 odst. 1 věta první o. z. tak normuje výslovně), aby soud právní jednání vyložil jen podle takového úmyslu jednajícího, který byl anebo musel být adresátovi znám. Při zjišťování úmyslu jednajícího tudíž soud přihlíží toliko k těm okolnostem, které mohl vnímat i adresát právního jednání. Jinými slovy, pro výklad právního jednání je určující skutečná vůle (úmysl) jednajícího (která byla anebo musela být známa adresátovi), již je třeba upřednostnit před jejím vnějším projevem (např. objektivním významem užitých slov). Teprve tehdy, nelze-li zjistit skutečnou vůli (úmysl) jednajícího, postupuje soud podle pravidla vyjádřeného v § 556 odst. 1 větě druhé o. z. Ustanovení § 556 odst. 2 o. z. pak uvádí demonstrativní výčet okolností, k nimž soud při výkladu právního jednání přihlíží. Patří mezi ně nejen praxe zavedená mezi stranami v právním styku, ale i to, co právnímu jednání předcházelo, jakož i následné jednání stran, kterým strany daly najevo, jaký obsah a význam přikládají učiněnému právnímu jednání, je jedním z hledisek, jímž se soudy mají řídit při zjišťování úmyslu (záměru) stran (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2019, sp. zn. 23 Cdo 3359/2018, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 33 Cdo 2442/2018). Řečené platí jak pro vícestranná, tak i pro jednostranná adresovaná právní jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

64. V daném případě odvolací soud provedeným dokazováním zjistil, že již před uzavřením smlouvy spolu strany o obsahu smlouvy jednaly. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že žalobkyně, konkrétně P. V. telefonicky kontaktoval žalovanou, konkrétně O. H., coby odborníka na režim black box. S ohledem na nárůst objemu spolupráce s MXXXH, požadoval jeho prověření, a to prostřednictvím 2 zcela konkrétních testů, kvantitativního i kvalitativního, a to právě v režimu black boxu. Tato skutečnost se podává nejenom z výpovědi svědka H., ale i z e-mailu P. V. ze dne 4. 8. 2022, ve kterém uvedl, že navazuje na telefonickou komunikaci a že předmětem dodávky žalované bude ověření, že: 1. ne více než 1 % procento zákazníků v odpovědi z registru SOLUS má negativní příznak v registru fyzických osob; 2. mezi MXXXM a jeho zákazníky existuje smluvní vztah v podobě pronájmu zařízení a tento smluvní vztah je právně vymahatelný, což žalobkyně navrhuje ověřit na vzorku náhodně vybraných smluv z databáze, kterou MXXXH žalované zpřístupní, je předpoklad, že 50 - 100 smluv by měl být dostatečný vzorek. Tyto skutečnosti se podávají rovněž z následné reakce žalované - e-mail P. H. z 17. 8. 2022, dle kterého v příloze zasílá nabídku podle zadání, které od žalobkyně dostal. Výpovědi svědka P. V., že se nejprve s O. H. osobně sešel a spolu řešili způsob, kterak prověřit (celou) bonitu MXXXH a riziko její druhotné platební neschopnosti, odvolací soud neuvěřil, neboť je v rozporu s výše uvedenými důkazy. Nadto i sám svědek V. připustil, že je xxx oddělení, do jehož kompetence spadá i posuzování kreditních rizik a že i sami MXXXH prověřovali. Pokud žalovaná navrhovala ony 2 poptávané testy doplnit dále o prověření smluvního vztahu mezi žalobkyní a MXXXM, toto žalobkyně výslovně odmítla z důvodu nadbytečnosti a s poukazem na finanční limit 300 000 Kč. Ze samotné smlouvy o dílo a řazení jejích příloh se podává, že pro žalobkyni byla zásadní právě metoda black boxu, kdy žalobkyně sama smlouvy MXXXU kontrolovat nemohla, bylo by to v rozporu s pravidly hospodářské soutěže. Ve smlouvě bylo výslovně uvedeno, že doporučení připravené žalovanou není jediným faktorem, který by žalobkyně při rozhodování o další spolupráci s MXXXH měla vzít v úvahu. Výslovně pak bylo uvedeno, že plnění služby žalované nepředstavují právní služby, auditorské služby a ani due dilligence. Totéž bylo uvedeno i v Příloze 3), v obchodních podmínkách žalované, a to včetně toho, že žalovaná se nebude zaměřovat na odhalování podvodů apod. provinění. Konečně rovněž z finální zprávy žalované z 19. 1. 2023, ke které neměla žalobkyně žádných zásadních připomínek a P. V. z ní měl dokonce radost, jak ve své výpovědi uvedl, se podává, že vychází z konkrétně poptávaných služeb: 1) kvalitativní ověření smluv MXXXH a 2) kvantitativní ověření smluv MXXXH na základě údajů z databáze SOLUS, že žalovaná neprověřovala zdroje informací, které v průběhu projektu obdržela, zejména od MXXXH a že sama žalobkyně provádí interní posouzení úvěrového rizika MXXXH a nese odpovědnost za posouzení úvěrového rizika jako celku. Po žalované chtěla provedení toliko 2 konkrétních testů, jejichž závěry nepokrývají celý rozsah úvěrového rizika MXXXH. Testy žalovaná provedla, aby nedošlo ke zpřístupnění citlivých informací mezi žalobkyní a MXXXH. Ostatní relevantní testy úvěrového rizika provádí žalobkyně interně.
65. Odvolací soud proto po provedeném dokazování (na rozdíl od soudu I. stupně) uzavřel, že se žalovaná ve smlouvě o dílo zavázala toliko k provedení oněch dvou konkrétních testů, nikoliv k posouzení celkového kreditního rizika MXXXH. A tyto dva konkrétní testy žalovaná pro žalobkyni provedla, postup a výsledky popsala podrobně ve finální zprávě.
66. Jde-li o tvrzené vadné provedení testů, neboť žalovaná porušila postup sjednaný ve smlouvě o dílo, když MAMOTH nenahrál na chráněné úložiště všechny své smlouvy s koncovými zákazníky, ale toliko seznam smluv, ani této argumentaci žalobkyně odvolací soud nepřisvědčil. Spolu s e-mailem z 4. 8. 2022 zasílal O. H. i nabídku žalované, ve které již bylo uvedeno konkrétní provedení 2 testů, které P. V. od počátku požadoval, s tím, že, jde-li o revizi smluv, měly být do úložiště nahrány všechny smlouvy MXXXH s koncovými klienty. Z výpovědi svědka O. H. a z jeho e-mailu z 12. září 2022 a následných e-mailů P. V. a B. J. z 17. 9. 2022 odvolací soud zjistil, že MXXXH měl problém všechny smlouvy s koncovými klienty digitalizovat, bylo proto dohodnuto, že bude poskytnut seznam všech IMEI zařízení dodaných MXXXU a seznam

čísel smluv MXXXU a tyto seznamy MXXXH do black boxu nahraje a žalovaná poté vybere reprezentativní vzorek smluv ke kontrole. Odvolací soud neuvěřil svědkovi P. V., že předpokládal ověření existence všech smluv MXXXU s jeho koncovými klienty, když sám v mailu z 17. 9. 2022 po diskusí s J. uvedl, že seznam smluv, který žalovaná obdrží, je již chronologicky seřazen podle data vzniku smlouvy. P. V. se jednání o změně postupu, jde-li o nahrání smluv/seznamu smluv do black boxu, aktivně účastnil a věděl o problémech MXXXU a o tom, že nahrán má být toliko seznam smluv. Odvolací soud nepřehlédl, že v následně uzavřené smlouvě dne 31. 10. 2022 je stále uvedeno, že v případě revize smluv, budou do úložiště nahrány všechny smlouvy MXXXH s koncovými klienty, s ohledem na výše uvedená zjištění, je však zřejmé, že tato věta zůstala ve smlouvě z původní nabídky žalované, tedy z doby, kdy se o problému digitalizace smluv MXXXU ještě nevědělo. Bylo však prokázáno, že v okamžiku uzavření smlouvy již byly smluvní strany srozuměny, že MXXXH do black boxu nenahraje všechny smlouvy, ale toliko jejich seznam. Rovněž z následného jednání stran se podává (konkrétně z e-mailu O. H. z 3. 11. 2022), že věděly, že MXXXH do black boxu nahraje toliko seznam, že ke konkretizaci právě tohoto postupu probíhala i po uzavření smlouvy jednání. Konečně i z finální zprávy, byť je v ní v popisované metodice uvedeno, že žalovaná „ze všech smluv“ vybere vzorek, vyplývá, že žalovaná vzorky 2 x 60 vybrala ze seznamu smluv (tato skutečnost se podává z popisu souboru smluv).

67. Odvolací soud proto nesouhlasí ani se závěrem soudu I. stupně, že žalovaná porušila dohodnutý postup, když neměla k dispozici všechny smlouvy MXXXH. Byť se o takovém postupu v předkontraktační fázi uvažovalo, ještě před uzavřením smlouvy bylo zjištěno, že takový postup možný není a obě smluvní strany byly srozuměny, že MXXXH do black boxu nahraje seznam smluv. A právě taková byla i vůle smluvních stran při následném uzavření smlouvy.
68. Dle názoru odvolacího soudu pak za situace, kdy žalovaná splnila svou povinnost provést 2 zcela konkrétní testy, a to na podkladě údajů od MXXXH a z databáze SOLUS, jak bylo stranami dohodnuto, a tyto dva testy v souladu se smluvními ujednáními také provedla, nelze jí provedené plnění hodnotit jako vadné z důvodu, že u MXXXH byl o 2, 3 měsíce později zjištěn úpadek. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že závazkem žalované nebylo prověřit celé kreditní riziko žalované, že dle smluvních ujednání neprováděla auditorské služby či due dilligence, že ani nezjišťovala případné podvodné jednání, že toliko sjednaným způsobem provedla 2 konkrétní testy, a právě jen na základě těchto testů učinila závěry, jak byly zjištěny z finální zprávy.
69. Z výše rozvedených důvodů **odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku I** podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. **změnil** a žalobu na zaplacení 363 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 24. 12. 2023 do zaplacení zamítl.
70. Vzhledem k tomu, že **odvolací soud** napadený rozsudek soudu I. stupně změnil, **rozhodl** dle § 224 odst. 2 o. s. ř. zároveň **o nákladech řízení před soudem I. stupně**.
71. V řízení zcela úspěšné žalované náleží dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. plná náhrada nákladů řízení ve výši 73 544 Kč, což představuje:
 - odměnu právního zástupce žalované za 6 úkonů právní služby ve výši 6 x 9 780 Kč, tj. 58 680 Kč celkem [§ 7 a § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], spočívajících v přípravě a převzetí právního zastoupení, 3 x vyjádření ve věci, 2 x účasti u jednání dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu;
 - náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu za 6 úkonů právní služby ve výši 4 x 300 Kč a 2 x 450 Kč, tj. 2 100 Kč celkem;
 - náhradu 21 % DPH dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. ve výši 12 764 Kč.
72. **Rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení** se opírá o § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení zcela úspěšné žalované náleží plná náhrada nákladů řízení ve výši 92 420 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

což představuje:

- odměnu právního zástupce žalobce za 5 úkony právní služby ve výši 6 x 9 780 Kč, tj. 58 680 Kč celkem [§ 7 a § 8 odst. 1 advokátního tarifu], spočívající v podání odvolání, repliky a 4x účasti na jednání před odvolacím soudem (jednání dne 17. 10. 2025 trvalo před 2 hodiny) dle § 11 odst. 1 písm. d), g) advokátního tarifu;
 - náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu za 6 úkonů právní služby ve výši 6 x 450 Kč, tj. 2 700 Kč celkem;
 - náhradu 21 % DPH dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. ve výši 12 890 Kč;
 - soudní poplatek za odvolání zaplacený ve výši 18 150 Kč.
73. O povinnosti žalobkyně zaplatit náklady řízení k rukám právního zástupce žalované rozhodl odvolací soud podle § 211 a § 149 odst. 1 o. s. ř.
74. O lhůtách k plnění bylo rozhodnuto podle § 211 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak [§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.]. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 14. listopadu 2025

JUDr. Jana Šrédlová v. r.
předsedkyně senátu